

HOW AND WHY TEFILLAH GROWS: THE CASE OF TEHILLIM

TIMELINE OF PSALMS IN DAILY JEWISH WORSHIP

516 BCE – 70 CE: SECOND TEMPLE PERIOD

- Psalms sung in Temple worship

CA. 40 CE – 200 CE: TANNAITIC PERIOD

- Psalms do not appear as part of daily rabbinic worship

200 CE – 600 CE: AMORAIC PERIOD

- Psalms slowly reappear as part of daily rabbinic worship

650 CE – 1037 CE: GEONIC PERIOD

- Psalms sung in nearly every part of Jewish worship

THE INDIVIDUAL

1) Yerushalmi Berakhot 5:1 8d (Leiden)

ר' חזקיה רבי יעקב בר אחא ר' יסא בשם רבי יוחנן לעולם לא יהא הפסוק הזה זו מתוך פיך ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ר' יוסי בי ר' אבון ר' אבהו בשם ר' יוחנן וחברייא ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך

Rabbi Hezekiah, Rabbi Jacob b. Aha, Rabbi Yassa in the name of Rabbi Yohanan, “Really, this verse should never move from your lips: ‘The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge, *selah*’ (Ps 46:8/12).” Rabbi Yossi son of Rabbi Abun, Rabbi Abbahu in the name of Rabbi Yohanan and the colleagues, “The Lord of Hosts is with us; fortunate are those who trust in him” (Ps 84:13).

2) Bavli Berakhot 4b (Vilna)

אמר רבי אלעזר בר אבינא כל האומר (תהילים קמה) תהלה לדוד בכל יום שלש פעמים מובטח לו שהוא בן העולם הבא

Rabbi Elazar son of Avina said: Anyone who recites: “A Praise of David” (Ps 145) **three time every day** is assured of a place in the World-to-Come.

THE COMMUNITY

3) Late Antique Aramaic Poem (Lines 11-12)

ומתכנשין בבתי כנישן / יתהון למימר מסכיי להדן דעתיד עבר רכיב [על] חמר
 Gathering in Synagogues / to say them / Expecting him who shall / pass by mounted on a donkey

4) Late Antique Aramaic Poem (Lines 41-44)

ויפרוק יתן / מן שבעין אומין שבועתה ידכר קיריס / כדון ברחמין
 תפרוק למא די / לתלים סיפרא משלמין לתקיפה ליה יהוון / משבחין ומרממין

Let the Lord remember his promise / now with mercy / So that he may redeem us / from the
 Seventy Nations / To the Mighty One, to Him they will be / praising and exalting: / “You will
 redeem the nation that / completes the Book of Psalms!”

THE HOMILY

5) Leviticus Rabbah 29:3

רבי יהודה ברבי נחמן פתח עֵלָה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה ה' בְּקוֹל שׁוֹפָר, בְּשָׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב וְעוֹלָה
 עַל כֶּסֶּא דִין, בְּדִין הוּא עוֹלָה, מֵאֵי טַעַם, עֵלָה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה, וּבְשָׁעָה שִׁישְׂרָאֵל נוֹטְלִין אֶת שׁוֹפְרֵיהֶן
 וְתוֹקְעִין לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹמֵד מִכֶּסֶּא הַדִּין וְיוֹשֵׁב בְּכֶסֶּא רַחֲמִים, דְּכָתִיב: ה' בְּקוֹל שׁוֹפָר,
 וּמְתַמְלֵא עֲלֵיהֶם רַחֲמִים וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְהוֹפֵךְ עֲלֵיהֶם מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים, אֵימְתִי בְּחֻדְשׁ הַשְּׁבִיעִי.

Rabbi Judah in the name of Rabbi Nahman began a homily:

[1] “God ascends amidst shouts of joy [*teruah*], the Lord [ascends] with the call of the horn [*shofar*]” (Ps 47:6).

[2] At the time that the Holy one, blessed be He, ascends to the seat of judgment, he ascends for judgment. What’s the reason? “God ascends in acclimation.” And at the time that Israel takes their horns and blow before God, blessed be he, he stands from the seat of judgment and sits on the seat of mercy. As it says, “The Lord, with the sound of a horn.” And he is filled with mercy on their behalf and he has mercy upon them and turns over from upon them the measure of judgment to that of mercy.

[5] When? “On the seventh month” (Lev 23:24).

ART AND SPACE

6) Mishnah Bikkurim 3:4-5

החליל מכה לפניהם, עד שהן מגיעין להר הבית. הגיעו להר הבית, אפילו אגריפס המלך נוטל את הסל
 על כתפו ונכנס, עד שהוא מגיע לעזרה. ודיברו הלויים בשיר ארוממך ה', כי דיליתני ולא שימחת
 אויבי לי

הגוזלות שעל גבי הסלים, היו עולות. ומה שבידן, ניתנין לכוהנים

The flute would play before them, until they reached the Temple Mount. When they reached the Temple Mount even King Agrippas [10 B.C.E-44 C.E.] would take the basket and place it on his shoulder and walk as far as the Temple Court. When he got to the Temple Court, the Levites would sing the song: “I will extol You, O Lord, for You have raised me up, and You have not let my enemies rejoice over me” (Ps 30:2).

The birds [tied to] the basket were [offered] as whole burnt-offerings, and those which they held in their hands they gave to the priests.